

การอภิปรายผลการวิจัย

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านด้านต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท และสัมพันธ์ที่สัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท ตามที่ได้กล่าวในบทที่ 3 นั้น ผู้วิจัยจะได้อภิปรายผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนด้านต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท (ตารางที่ 3 ในบทที่ 3) ผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านความพึงพอใจในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงได้คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านความพึงพอใจในตนเองสูงกว่าเด็กวัยรุ่นชาย และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านส่วนบุคคล และตนทางด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงได้คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านส่วนบุคคล และตนทางด้านครอบครัว สูงกว่าเด็กวัยรุ่นชาย

ทั้งนี้ อาจเนื่องจากว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบทได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชนบทให้อยู่กับบ้าน มักไม่ค่อยมีโอกาสไปสูสัสมภายนอกมากนักเท่ากับเด็กวัยรุ่นชายในชนบท ทำให้โอกาสที่จะเห็นสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่ต่ำกว่าสังคมของตนน้อยลง อีกประการหนึ่งเด็กวัยรุ่นหญิงมักไปร่วมพิธีทางศาสนากับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในวันสำคัญทางศาสนาเสมอ ๆ เด็กวัยรุ่นหญิงอาจได้รับอิทธิพลจากศาสนามากกว่าเด็กวัยรุ่นชาย เป็นที่ยอมรับว่าศาสนา วัฒนธรรม และประสบการณ์ส่วนตัว จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลเป็นอันมาก¹

¹Ross Stagner, Psychology of Personality (New York: McGraw-Hill Book Company, 1965), p. 147.

ศาสนา มักสั่งสอนให้ เป็นคนที่พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ดังนั้นจึงอาจทำให้เด็กวัยรุ่นหญิง ในชนบทที่มีความพึงพอใจในตนเองมากกว่าเด็กวัยรุ่นชายในชนบท และอาจเป็นผลทำให้ เด็กวัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านส่วนบุคคล ความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าของ ตัวเองในฐานะบุคคลคนหนึ่งดีกว่าเด็กวัยรุ่นชายในชนบทด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความ คิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านครอบครัว เด็กวัยรุ่นหญิงในชนบทส่วนมากมักจะอยู่กับบ้าน คั่งกล่าวมาแล้ว ไม่ค่อยมีโอกาสไปสู่สังคมภายนอกมากนัก จึงอาจทำให้ความคิดเห็น เกี่ยวกับตนทางด้านครอบครัวดีกว่าเด็กวัยรุ่นชายในชนบท ซึ่งมีโอกาสออกไปสู่สังคม ภายนอกมากกว่า เพราะบ้านหรือครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลเป็นอันมาก จึงอาจมีส่วนปรุงแต่งความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านความพึงพอใจในตนเอง และตน ทางด้านครอบครัวเช่นกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนโดยทั่วไป ๆ ไปและความคิดเห็น เกี่ยวกับตนทางด้านอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว เด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงใน ชนบทมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทั้ง 4 ด้านแล้วปรากฏว่าเด็ก วัยรุ่นในชนบททั้งชายและหญิง มีคะแนนเฉลี่ยการวิจารณ์ตนเอง (SC) อยู่ในระดับ ปานกลาง แสดงว่าเป็นคนสามารถวิจารณ์ตนเองได้พอสมควร ไม่เป็นคนป้องกันหรือ ปิดบังตนเองจนเกินไป และไม่ใช่ว่าขาดการป้องกันตัวเอง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ว่าเด็กวัยรุ่นในชนบทอาจไม่ได้รับการเลี้ยงดูและการฝึกหัดให้เป็นคนวิจารณ์ตนเองได้ ตลอดจนอาจไม่มีโอกาสรับฟังคำวิจารณ์จากคนอื่นมากนัก หากมีการวิจารณ์อาจอยู่ใน รูปของการนินทาและทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท จึงอาจเป็นเหตุให้เป็นคนวิจารณ์ตนเอง ได้ปานกลาง ไม่ใช่ว่าสามารถวิจารณ์ตนเองมากจนเกินไป

เกี่ยวกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในทางบวก (P) เด็กวัยรุ่นในชนบท ทั้งชายและหญิง ได้คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนโดยทั่วไป ๆ ไป ความคิดเห็นกับ ตนทางด้านความพึงพอใจในตนเอง พฤติกรรมหรือวิถีทางที่ตนเองปฏิบัติ ถนนทางด้าน ร่างกาย ถนนทางด้านส่วนบุคคล ถนนทางด้านครอบครัวและถนนทางด้านสังคมอยู่ในระดับ ปานกลาง แสดงว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนทางด้านต่าง ๆ คั่งกล่าวมาแล้วดีพอสมควร

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากว่าเด็กวัยรุ่นในชนบทเคยชินกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมแบบชนบท มาตั้งแต่ยังเล็ก ตลอดจนได้รับอิทธิพลจากทางบ้านหรือครอบครัวและสังคมให้ประพฤติไป ความระมัดระวังแบบแผนที่เคยปฏิบัติกันมา จึงอาจทำให้มีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมที่คนทำ คนทางบ้านส่วนบุคคล คนทางบ้านครอบครัว และคนทางบ้านสังคม เหมาะสมสำหรับตนเอง แล้ว ถึงแม้จะมีความคิดเห็นว่า ลักษณะที่ตนเองเป็นอยู่ (ความเป็นเอกลักษณ์) และคน ทางบ้านที่ลัทธิธรรมจรรยาจะค่อนข้างต่ำก็ตาม แต่ก็มีความพึงพอใจพอสมควร

สำหรับคะแนนความแปรไค (V) ซึ่งแสดงถึงความเหมาะสมในความคิดเห็น เกี่ยวกับคน ปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นในชนบททั้งชายและหญิง ไคคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง นั่นคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับคนในค่านต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นในชนบทแตกต่างกัน ไม่มากนัก มีความกลมกลืนหรือมีความเหมาะสมกันไคดี

จากการพิจารณาคะแนนการแจกแจง (D) ปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นในชนบททั้งชาย และหญิง ไคคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าเด็กวัยรุ่นในชนบทมีความแน่ใจ ในสิ่งที่ตนพูดถึงตนเองพอสมควร นั่นคือ สิ่งที่ตนพูดถึงตัวเองในความคิดเห็นเกี่ยวกับคน ค่านต่าง ๆ นั้น ตนพูดด้วยความแน่ใจพอสมควร ไม่ค่อยมีการปิดบังหรือป้องกันไว้

2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านค่านต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นชาย และเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท (ตารางที่ 4 ในบทที่ 3) ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบทมีความเข้าใจในการอ่านโดยทั่ว ๆ ไป การแปล ความ และการขยายความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ เด็กวัยรุ่นหญิงไคคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านโดยทั่ว ๆ ไป การแปลความและการ ขยายความสูงกว่าเด็กวัยรุ่นชาย และมีความเข้าใจในการอ่านในค่านการที่ความ แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงในชนบทไคคะแนนเฉลี่ยความ เข้าใจในการอ่านในค่านการที่ความสูงกว่าเด็กวัยรุ่นชาย แสดงว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท สามารถจับใจความสำคัญหรือมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และสามารถแปลความหมาย จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งไคดีกว่าเด็กวัยรุ่นชาย เด็กวัยรุ่นหญิงในชนบทสามารถ

ค้นหาเปรียบเทียบความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อยในเรื่องราวนั้น ๆ ได้ดีกว่า เด็กวัยรุ่นชาย และยังสามารถประเมิน คาคคะเน พยากรณ์ข้างหน้า ซึ่งเป็นความคิด ในเชิงจินตนาการดีกว่าเด็กวัยรุ่นชาย

จากการวิจัยพบว่า เด็กผู้หญิงมีพัฒนาการทางด้านภาษาเร็วกว่าเด็กผู้ชาย² ฉะนั้นเมื่อเด็กผู้หญิงเข้าสู่วัยรุ่นพัฒนาการทางด้านภาษาที่สะสมมาตั้งแต่ยังเล็กอาจทำให้ เด็กวัยรุ่นหญิงมีความสามารถทางด้านภาษาคือดีกว่าเด็กวัยรุ่นชาย ทั้งนี้ รวมไปถึงความ เข้าใจในการอ่านด้วย เพราะความเข้าใจในการอ่านเกี่ยวข้องกับภาษาโดยตรง

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านทั้ง 5 ด้านแล้ว ปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นในชนบททั้งชายและหญิงได้คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับ ปานกลาง ถึงแม้การวิจัยนี้จะไม่ได้ครอบคลุมถึงการอ่านของเด็กนักเรียนในนครหลวง กรุงเทพมหานคร แต่ก็เป็นที่คาดหมายได้ว่า การอ่านของเด็กนักเรียนในนครหลวงกรุงเทพ ชนบุรีจะมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กในชนบท เพราะความแตกต่างในเรื่องภาษา กลางและภาษาถิ่น ฮอฟแมน และ ฮอฟแมน (Hoffman and Hoffman)³ กล่าวว่า ภาษาถิ่นมีอิทธิพลต่อระดับโครงสร้างของภาษาเป็นอันมาก ถึงแม้เด็กวัยรุ่นในชนบทเคย เรียนภาษาไทยกลางมาแล้ว แต่โอกาสที่จะใช้ภาษาไทยกลางมีน้อย ทำให้ทักษะในด้านการอ่านอาจจะไม่ดีเท่าที่ควร ส่วนภาษาถิ่น เด็กวัยรุ่นในชนบทสามารถเข้าใจได้ดี อีกประการหนึ่งในชนบทมีวัสดุเกี่ยวกับการอ่านน้อย เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์

²Lois Wladis Hoffman and Martin L. Hoffman, Reviews of Child Developmental Research, 2 (New York: Russell Sage Foundation, 1966), pp. 89-90.

³Ibid., p. 91.

เป็นต้น บางครอบครัวไม่มีหนังสือเลย หรือมีเพียงสองสามเล่ม เซลดอน และคาร์ริลโล (Sheldon and Carrillo)⁴ พบว่า จำนวนหนังสือในบ้านเป็นสัดส่วนกับคุณภาพในการอ่านของเด็ก เมื่อครอบครัวในชนบทมีหนังสือและสิ่งพิมพ์น้อย จึงอาจทำให้คุณภาพในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบทที่ไม่เท่าที่ควร

3. จากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและคะแนนความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นชายในชนบท ได้ค่า $r = .10$ และของเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบท ได้ค่า $r = -.07$ ค่า r ที่ได้ทั้งสองค่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท กล่าวคือ เมื่อเด็กวัยรุ่นชายและหญิงในชนบทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไปทางที่ดีไม่จำเป็นต้องมีความเข้าใจในการอ่านที่ดีด้วย เช่นเดียวกัน เมื่อเด็กวัยรุ่นชายและหญิงในชนบทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไปในทางที่ไม่ดีไม่จำเป็นต้องมีความเข้าใจในการอ่านไม่ดียด้วย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่ตรงกับผลการวิจัยของ กิลแฮม (Gillham)⁵ ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างประชากรแตกต่างกัน

⁴W.D. Sheldon and L. Carrillo, "Relation of Parents, Home, and Certain Developmental Characteristics to Children's Reading Ability," Elementary School Journal, 52 (1952), pp. 262-270.

⁵Isabel Gillham, "Self-Concept and Reading," The Reading Teacher, 21 (December, 1967), pp. 270-273.

นอกจากนี้ การที่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่าน อาจเนื่องมาจากการวิจัยครั้งนี้มิได้ควบคุมตัวแปรเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผล ระดับสติปัญญา และความสนใจ เพราะสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการอ่านเป็นอันมาก⁶ ตลอดจนมิได้ควบคุมตัวแปรเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางบ้าน เพราะสิ่งแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อการอ่านเช่นกัน⁷

ข้อดีของการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างประชากรในการตอบแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน (Tennessee Self Concept Scale) ของ วิลเลียม เอ็ช. พิตส์ และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง) เป็นอย่างดี
2. ในเวลาอันจำกัดและขอบเขตของการวิจัยนี้ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นเด็กวัยรุ่นชายและหญิง กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมชนบทในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ปีการศึกษา 2514 จำนวน 300 คน เป็นชาย 150 คน หญิง 150 คน ทำให้ทราบผลการวิจัยว่า เด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบทมีความแตกต่างกันและเหมือนกันในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านบ้างก็ตาม ทำให้ทราบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท ทำให้เกิดความเข้าใจในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านที่ได้ศึกษามาจากเด็กวัยรุ่นในชนบทดียิ่งขึ้น

⁶D.O. Bowman, "A Longitudinal Study of Selected Facets and Children's Self-Concepts Related to Achievement, Intelligence, and Interest," Dissertation Abstract, 24 (May, 1964) p. 4536.

⁷Joseph Napoli, "Environmental Factors and Reading Ability," The Reading Teacher, 21 (March, 1968), pp. 552-557, 607.

ข้อบกพร่องของการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

ก. แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ควรจะสร้างขึ้น หรือดัดแปลงมาจากต่างประเทศ เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นคนไทยและเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย

ข. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ควรหาบรรทัดฐาน (Norm) ต่าง ๆ ของเด็กวัยรุนไทยไว้ และควรได้รับการปรับปรุงต่อไป เพราะแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านฉบับนี้สร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของผู้วิจัย อาจมีมาตรฐานไม่พอ

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยนี้มีจำกัด จึงไม่สามารถทำการวิจัยในขอบเขตที่กว้างขวางกว่านี้ได้